

Vyzařovací diagram pro získání licence

Na podzim bude Radio Proglas usilovat o získání licence (oprávnění) k rozhlasovému vysílání na další období. Neobhájí-li se lépe než ostatní žadatelé, uslyšíte ho naposledy 6. června 2001.

Co byste uvedli při licenčním řízení? Poradíte nám. Že Proglas lidé rádi poslouchají? Že vysílá dobré komentáře? Že sice vážnou hudbu lidé moc neposlouchají, ale že při ní nemluvnata pěkně usínají? Že tam hrají dobré a slušné, oblíbené písničky? Že by posluchači byli neradi bez společných modliteb?

Myslím, že bychom se měli ptát všichni nejprve sami sebe: Co potřebuji v životě? Kolik peněz, kolik místností, kolik jídla, kolik přátel, kolik telefonů, kolik návštěv kostela potřebuji, abych byl a zůstal křesťanem? Člověkem, který vidí dál než za nejbližší roh. Člověkem, který ví, že se každým dnem blíží k životu věčnému.

Až budeme znát odpovědi na tyto otázky, budeme znát i odpověď ohledně další existence jednoho malého křesťanského média. Ono v našem případě nejde koneckonců o nic jiného, než o naši podporu vás, milí posluchači (nás samotné nevyjímaje) v úsilí o získání licence pro provozování věčného života v nebeském království. V tomto

případě života bez rizika vypršení licence. Co je třeba? Vyzařovat už tady na zemi lásku, pokud možno bez omezení vyzařovacího diagramu!

Tak vám přeji vysokou účinnost vaší antény vnímavosti, slušnou efektivní výšku dobroty nad terénem zla a dobrý životní vyzářený výkon v poctivé práci a radostné službě.

Žehná P. Martin

VKV vysílače Radia Proglas:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram – Svatá Hora	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
(Uherský Brod	105,7 MHz)
Brno-Hády	107,5 MHz

satelitní vysílání:

zachytitelné po celé střední Evropě
 Kopernikus 2; digitálně MPEG 2;
 28,5° východně; 11,477 GHz;
 30 Ms/s; FEC 3/4;
 průměr parabolické antény 80 cm

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Novinky

1. Byla svatba a moderátorka Irena Novotná se stala paní Kintrovou. Protože manžel Vlád'a pracuje u nás jako technik, vznikl nám první čistě proglasový pár, který se v rádiu i seznámil a sblížil. Hurá!

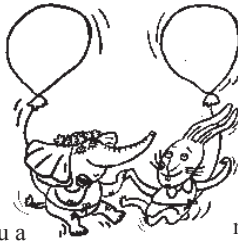
2. Sedmáctý červen přinesl velkou a důležitou změnu do života našeho externího moderátora Honzy Hanáka – po ukončení studia teologie v Olomouci přijal Honza v brněnské katedrále jáhenské svěcení. Prvním působištěm se mu stane Znojmo, kde se bude připravovat na kněžskou službu. Vyprošujeme dary Ducha svatého pro našeho kamaráda i všechny jeho spolužáky, kteří také poslechli Boží volání k tomuto nádhernému a vznešenému úkolu.

3. Jestliže prognostici prorokují do budoucna úbytek populace v naší zemi a postupné stárnutí českého národa, nestane se tak vinou nás v Proglasu. Nejnovější přírůstek do houfu našich dětí se jmenuje Lukáš a narodil se sekretářce Andrejce Hrodkové na jaře přesně podle plánu. Rodiče jsou na svého krásného synka náležitě hrdí a radují se z něj zvláště proto, že těhotenství neproběhlo zcela bez problémů. Blahopřejeme!

4. Radostnou událost očekávají nyní také dva z našich kolegů: Milan Šoba se nemůže dočkat 28. září (velmi nás zajímá, bude-li to Václav) a Petr Polehla se těší na miminko v polovině října. Kéž Pán chrání tyto rodiny a dopřeje jim dobrý start pro nové životy, které se chystají s velkou láskou přijmout.

5. Když jsme u dětí, nelze nevzpomenout již ročního Karla. Manželé Beránkovi byli velmi zvědaví, bude-li jeho první slovo znít „mama“ nebo „tata“. Stanislav Agi se dokonce pokoušel uplácat Karla různými pokroutkami: „*To ti dává TATA!*“ Škaredě se však zklamal inženýr Beránek, neboť Karlovo první souvislé slovo znělo: „*KABEL!*“ (Jaká bude asi rozhlasová budoucnost tohoto chlapečka?)

6. U Hauserů mají hlavní slovo zvířata. Když se rodina před časem odstěhovala z Brna na venkov, od jednoho z přátel dostaly děti ponika, aby se jim nestýskalo po městské hromadné dopravě. Než se rok s rokem sešel, většina mladých Hauserů z ponika vyrostla, i našel se dobrodinec, který ponika za mírný

poplatek vyměnil za skutečného jezdeckého koně. Magda si teď nařká, zda by vlastně nestačil kanárek...

7. Otec Martin dostal od věrných posluchačů z Valašska ke čtyřicátým narozeninám malou ovečku. Jehně se stalo hlavní atrakcí Dne otevřených dveří, marně se chtěli pracovníci Proglasu návštěvníkům vlichotit, marně se snažili napodobit roztomilost hravého zvířátka: dávno mají vědět, co vědí všichni režiséři světa – malé dítě a živé zvíře na scéně nikdo jiný nenahradí.

8. Zdravotní stav Romana Langa a jeho věčně polámaných nohou se stabilizoval, Roman však se proti dalším nehodám pojistil, ztročiv svou věrnou manželku Ilonu k práci nedobrovolného pomocného technika. Lze tedy vídat paní Langovou, vlekoucí stojany k mikrofonům, svinující kabely či transportující aparaturu a vehementně se bránící jakékoli pomoci zvenčí. Roman však nikomu nechce prozradit, jak tohoto krásného výsledku docítil.

9. Helenka Bízová má hezký zážitek z druhého červencového víkendu, kdy s folkovou skupinou Svitání zpívala a vyzpívala třetí místo v soutěži o *Krtečka* na folkovém festivalu *Zahrada 2000* v Náměšti na Hané. Nutno podotknout, že převážná část členů kapely se rekrutovala z bývalých pracovníků Radia Proglas a členů střediska Radost, proto nás tento úspěch těší dvojnásob.

10. 4. července 2000 zvolilo plénum Poslanecké sněmovny nové členy Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (to je orgán, který bere a přiděluje licence soukromým rozhlasům a televizím). *Mezi novými členy* – patrně za úspěšné spílání různým politikům – je také náš komentátor *František Schildberger*. Do nové náročné služby veřejnosti mu přejeme mnoho sil a milosti Boží, pro nás to však znamená, že se vznikem mandátu k 10.7.2000 musejí skončit Františkovy komentáře na Radiu Proglas. Mnoho štěstí, Františku!

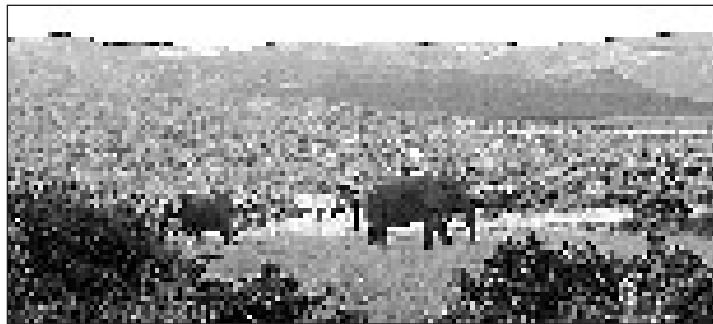
Platnost vysílací licence nám končí k 6. 6. 2001. Podali jsme pochopitelně novou žádost o celou naši dosavadní vysílací síť, bude však nutné ji obhájit a proto vás, přátelé, všechny velmi prosíme o modlitbu za zachování Radia Proglas dalších šest let.

Vaše Marie Blažková

Mezi bubny

Ano, titulek nelže. Pohyboval jsem se mezi bubny, marimbami, oceánem Atlantickým a Indickým, mezi horami i roklemi, mezi lidmi bílými i černými, po dálnicích i prašných cestách. Takže: v Jihoafrické republice se žádné nepřítomnosti nekonají, dvě třetiny lidí jsou pokřtěny, po silnicích se jezdí vlevo, moci zákonodárná, soudní a výkonná jsou odděleny, příroda je neuvěřitelná, krásná, bohatá, chráněná...

Kdo si představujete, že na jihu Afriky sloniska ušatá skáčú po zahrádce a před domem lécu pštrosé, vzkazují: Jihoafrická republika je obrovská země, kam by se naše zemička vešla sedmáctkrát, mají tam bohatství i chudobu, vily i chatrče, zaměstnané i nezaměstnané, dva oceány, krásné hory. Megamarkety, telefon pevný i mobilní

sít, úřady a studenty, auta a dálnice, majáky a ústřice, hospůdky i restaurace, divadla a kina...

Moc mě nadchla atmosféra v katolickém kostele v Kapském Městě, v černošské čtvrti Gugulet. Srdečnost, soustředěnost, nezlobivé malé děti, radost při pozdravení pokoje, při svatém přijímání, melodie takřka evropské, ale díky marimbám a jazyku opravdově africké...

Lecjakému znalci teď budu ležet v žaludku. Namítne mi, že to vidím příliš romanticky. Že rovnováha je křehká, že inteligence houfně odchází do Londýna, že mnohé druhy zvířete jsou vybity, že latentní nevráživost bílých a černých stále hrozí. Budiž. Byl jsem tam příliš krátce. Ale přece jen se rozhlížím a vnímám. Dívám se do očí, na zahrádky, na domy, na tváře lidí.

Slyšel jsem v několika podáních o podivuhodném konci apartheidu, o odpuštění starého muže jménem Mandela i prezidentovi Frederikovi de Clerc, nositelích Nobelovy ceny za mír, o tom, jaký strach vládl

nedávno a jak je to teď.

Jestli tedy něco leží v žaludku mně, tak to, že my na rozdíl od Jihoafričanů nedokážeme říct: ano, způsobil jsem to, omlouvám se, odpusťte mi. A jestli se někomu nezdá, že by se tak mělo stát, tak ať mu od této chvíle ležím v žaludku já!

Martin Holík

Milostivé léto

Zvláštní výraz. Někomu možná připomene slovník Rozmarného léta: „...*ó milostivá paní Kateřino, buďtež pozdravena...*“. Ale nejspíš by se Vladislav Vančura divil, jak nám dnes skutečné významy a obsah slov unikají a jak je musíme pracně znovu objevovat. V tomto případě pojďme zabrousit hodně daleko až do dob Starého zákona. Každý padesátý rok měla odpočinout země, slavila se sobota sobot. Milostivé léto začalo troubením po celé zemi o svátku očišťování a počítalo se od žní při slavnosti stánků. Každému Izraelitovi, který pro dluhy prodal sám sebe do otroctví, měla být navrácena svoboda i otcovské dědictví. Toho roku neměly být placeny ani daně (škoda, že to neplatí i dnes), věřitel nesměl upomínat dlužníka, bylo vyhlášeno „*odpuštění Hospodinovo*“. Milostivé léto bylo výrazem pocitu, že svobody a dědictví nesmí být nikdo natrvalo zbaven. Ovšem, ovšem. To bylo krásné předsevzetí a ideál, že? Jenže – peníze kazí lidi, kdo má hodně, chce víc... – všechna ustanovení milostivého léta zůstala jen ideálem, na který stále znovu upomínali proroci.

Odras ušlechtilé myšlenky milosrdného jubilejního roku se objevuje i ve středověku, kdy každý padesátý rok měl být časem napravování křivd a odpouštění. Tak se vysvětluje i původ prvního, katolickou církví oznámeného, Milostivého léta v dějinách. Vyhlásil je papež Bonifác VIII. v roce 1300. Později se zjistilo, že skutečný podnět byl poněkud jiný – vznikl z živé tradice pravidelných poutí ke hrobům apoštolů. Byla to doba napjatého eschatologického očekávání velkých událostí (zvláště na přelomu století a tisíciletí), kdy lidé po sepsání závěti putovali do Říma – mnozí z nich díky útrapám cesty rovnou do vlasti nebeské. Vyhlásování „*svatých*“ roků se zachovalo až do naší doby a my můžeme z této bohaté studnice milostí čerpat. (Což je také zvláštní výraz – ale aspoň máme o čem přemýšlet – představte si studnu, která není pod zemí, ale nad zemí.) Chci říci, že historie je v tomto směru skutečně učitelkou života.

Sám o sobě je tento jubilejní rok 2000 stejný jako léta předchozí. Zároveň však je větší, než byly předešlé. I církev dodržuje míru času: hodiny, dny, roky, staletí, v životě každého z nás se velké oslavy spojují většinou s narozeninami (i když ke slavení je i mnoho dalších příležitostí). Z tohoto hlediska je pak dva tisíce let od Kristova narození (nehledě na numericky přesný výpočet) podnětem k veliké oslavě toho, že křesťanství sehrálo v tomto dvoutisíciletí nejen pro křesťany, ale pro veškeré lidské pokolení prvořadou úlohu. Kristovo narození se stalo jakýmsi ústředním bodem kalendáře, jehož dnes užívá většina lidstva. Není to znamení onoho jedinečného úkonu, který Ježíš Nazaretský vložil do dějin světa?

On s námi zůstává stále – stejný včera, dnes i navěky. Jen my si to někdy příliš málo uvědomujeme. Teď máme šanci.

Již samo slovo „*jubileum*“ v sobě nese radost i potěšení, které se projevují navenek a je správné projevovat je nahlas. Boží příchod byla událost, kterou bylo možné vidět, slyšet, hmatat. Radujme se tedy i dnes. Vždyť ze spásy se raduje celá církev, k této radosti nás volá všechny a usiluje o vytvoření podmínek, za kterých by mohla spásonosné prostředky, jimiž jediná disponuje, sdílet se všemi.

Mezi vroucí modlitby za tuto jedinečnou dobu, kdy se blíží nové tisíciletí, zařaďme také prosbu, aby mezi všemi křesťany různých vyznání rostla jednota až k dosažení plného společenství.

Využijme všech možností bohaté nabídky kalendáře slavení Velkého jubilea roku 2000 tak, jak nám je předkládá Svätý Otec i Česká biskupská konference. V rodinách, ve farnostech, ve společenstvích, ve Svaté zemi, v Římě, na našich překrásných poutních místech – a především – změnami ve vlastním srdci. Příležitostí je mnoho a „*pytel milostí*“ bohatý.

Úvaha by nebyla úplná, kdyby pohled nezaletěl k té, která pro nás v naprosté poslušnosti k Otci dala život vtělenému Božím Synu. Ta, které se v Betlémě „*naplnil čas, kdy měla porodit*“, ať vás všechny provází po celý jubilejní rok.

Radek Mezulánik

TWR

Jak se máme a co děláme v redakci Trans World Radia? Je strašně horko, venku nám schne trávník i kytky. Hejna psů přehnojují vegetaci kolem domu... Tak jsme se rozhodli uskromnit a investovati něco málo korunek do hezkého lakového plotu kolem budovy redakce. Chceme tak i zdůraznit, že naše budova není veřejnou galerií pro postmoderní fasádní umění. Většinu „plotových“ prací budeme dělat vlastníma rukama, a jeden dobrovolný pár nám ochotně nabídl pan Plevač a už má vykopané čtyři díry na sloupky.

Ale pojďte konečně dovnitř. Pokud si u nás dáte horkou kávu nebo studený nápoj, uděláte radost naší Blance. Neúnavná a stále usměvavá důchodkyně se postará o všechna možná přání a vyslovíte-li nemožné, neodmítne vás, ale půjde konzultovat se šéfem. Dál do budovy vás ovšem pustí teprve tehdy, když si pro vás přijde některý z našich pracovníků. Je jich zde celkem deset (pokud někdo nechybí). Dohromady se snažíme o jediné – „*být dobrými a věrnými Božími služebníky*“. Zní to až neuvěřitelně, ale je to tak: jen a jen Boží milost a Boží moc dělá tenhle rozhlasový zázrak. Na podzim už to bude rovných deset let, co se elektrikáři, architekti, baletáři a jiné civilní profese zázračně proměnily v redakční teology, pastory a rozhlasové hlasatele. Někdy si říkáme, že Bůh má neuvěřitelný smysl pro humor.

Stále jsme „*jen*“ rozhlasovou společností, nikoliv klasickým „*rádiem*“. Znamená to, že nemáme v České republice vlastní vysílací licenci, ale hostujeme na vlnách jiných stanic. Trans World Radio je svým charakterem celosvětová společnost, proto máme spoustu mezinárodních licencí pro „*strategické dálkové vysílání*“. TWR je největším křesťanským rozhlasovým systémem na světě, ne-li největším vůbec. Hlavním posláním je vysílat evangelium do zemí, kde jiná možnost misie není.

Česká služba TWR má svá specifika. Stále využíváme několika krátkovlnných a středovlnných zahraničních vysílačů a jeden satelitní kanál. Mimoto navazujeme pracovní a přátelské vztahy s místními rozhlasovými stanicemi, které pak některé naše

pořady přebírají a vysílají. Proto od samého počátku vysílání Radia Proglas můžete slyšet i naše vstupy. Moderátoři Proglasu tyto pořady uvádějí všelijak, většinou jsou úvodní průpovídky velmi milé, ale ne

vždy výstižné. Každá národní redakce TWR je právně naprosto samostatným subjektem, stejně tak má každá národní redakce svá teologická specifika, daná místní kulturou a mnohdy i církevní tradicí v té které zemi.

Tato specifika se však stávají nepodstatnými, když jde o věroučný charakter TWR, který je po celém světě stejný. Je to víra v trojjediného Boha Otce, Syna i Ducha svatého, víra v zástupnou oběť Ježíše Krista za hříchy každého jednotlivého člověka a uznání této oběti jako jediné možné cesty k Bohu. Stručně, ale přece jen podrobněji, toto vyznání zachycuje tzv. Laussanské vyznání víry.

Naše redakce spolupracuje s mnoha křesťany nejrůznějších církví (převážně evangelikálních), ale nejsme přitom hláskou troubou nějaké církevní teologie. Generálním kritériem naší práce jsou biblické texty a většinou si netroufáme označit některý z biblických výkladů za jediný možný a správný. Není to pro redaktory vůbec jednoduché, a tak se snažíme držet tří zásad: 1) jsem přesvědčen, že to tak je – vysílat 2) nejsem přesvědčen, ale může to tak být (není to protibiblické) – vysílat 3) jsem přesvědčen, že je to protibiblické – nevysílat. Naznačený model je víc než zjednodušený, ale odmítli jsme systém, kdy „*rádio*“ má vždycky pravdu a tak to musí být! Je zajímavé, že takový model by nejvíce vyhovoval drtivé většině posluchačů! Přesto jsme stále více přesvědčeni, že popsany způsob je krátkozraký a smrtonosný, křesťanům pomáhá krátkodobě a namísto samostatnosti je učí žít v závislosti na „*návodu k obsluze*“.

Naše vysílání není určeno jen křesťanům. Připravujeme relace i pro sekulární prostředí a i toto vysílání přináší kladnou odezvu. Jsme vděční Bohu, že nám už deset let žehná. Ještě ani jeden měsíc jsme nemuseli posunout výplaty pro nedostatek peněz, a přitom veškerá naše práce je hrazena dobrovolnými dary křesťanů. Jsme Bohu vděční za svobodu pro rozhlasové křesťanské vysílání!

Všechny posluchače zdraví TWRdáci.

Na svatém Hostýně

Jak již jest tradicí, každoročně slavíme *Den modliteb za sdělovací prostředky* tím nejlepším způsobem – poutí. Letos se nám obzvláště vydařila povětrnostní situace, a tak veliké množství poutníků dostavití se mohlo, aby spolu s námi mnohé strasti putování snášeli, oběť nejsvětější slavili a taktéž něco požitků světských dosíci mohli.

Snad největší legrace nastala, když v odpoledním programu, který celý precizně připravil Radek Habáň, soutěžili pracovníci Radia Proglas s hojnou dopomocí publika mezi sebou. První disciplínu – žebrání desetníků – suverénně vyhrál *Martin Šmídek* alias *Gándí*, zřejmě proto, že je ekonom a umí v tom chodit (nebo měl na místě svoje lidi). Druhou disciplínou bylo co nejrychleji s dopomocí nějakého dítěte z řad diváků rozžuzlat a zkonsumovat celý suchý rohlík. V této disciplíně zvítězila moderátorka *Dana Holubová* (kdoví, co často snídá, večeří i obědvá), ale to zřejmě jenom proto, že nesoutěžil jistý kolega z řad techniků*, který mlsá rohlíky místo bonbónů. Poslední disciplínu vyhrál moderátor *Tomáš Kuchař*, který dle pohádkového vzorce *Jak stařeček měnil až vyměnil* získal za jeden jediný banán kvalitní dětské plenkové kalhotky. Nelenil a ruče si z nich

zrobil protiúpalovou pokrývku hlavy, která díky superabsorpčnímu jádru ponechává i ve velkém horku pokožku hlavy báječně suchou. Jak vypadal si laskavě představujte sami. Nicméně, kdo se směje naposled, ten se směje nejlíp. Třem vítězům jednotlivých kategorií nakonec vyfoukla hlavní cenu smějící se osoba třetí – a u toho foukání zůstaňme – byla jsem to já a dostala jsem obrovskou nafukovací kosatku. Prima!

Odpoledne nám hrála do ouška skupina *Cymbelín* a představil se Katolický týdeník. Dětská redakce v silném zastoupení – *Lucie Endlicherová*, *Radek Habáň*, *Dana Holubová* a další – v té době odkákala do lesa pod záminkou, že se bude věnovat dětem, hrála si *Na mrkanou*, *Škatule, škatule hejbejte se a Rybičky, rybičky, Habáni jedou!* Doufejme, že se vyřádili k spokojenosti své i hojných dětských

účastníků. Nebyt nešťastného dopravního zádrhele na závěr, bylo by to sto procentně vydařené odpoledne. (viz článek na poslední straně) Nezbývá než si navzájem přát, abychom se příští rok opět ve zdraví sešli.

Irena Kintrová

* PS: Nechci nikoho jmenovat, ale ten rohlíko-

jedlík je jakýsi *Vladimír K.*, takže je jasné, kam by velryba stejně putovala...

EDICE KLUBOVÉ POEZIE

nakladatelství Carpe diem vychází za podpory a mediálního partnerství Radia Proglas.

Milovníci slyšících knížek s výjimečnými doplňky – nahrávkami autorského přednesu, písniček na texty poetů, recitace v podání předních umělců – se konečně dočkají. Níže uvedené tituly Edice klubové poezie slibují být originálním počinem nejen proto, že poezie u nás v této podobě soustavně nevychází. I z toho důvodu se pouze členům Klubu přátel Radia Proglas dostává mimořádné příležitosti: každá objednávka obdrží slevu 15%. Při třech a více objednaných titulech vzniká nárok na dárek: cestopis Michala Huvara Afrikou na dohled, v němž autor putuje po stopách slavné cestovatelské dvojice Hanzelky a Zikmunda a porovnává (i obrazem) jejich putování se svým.

ZBYNĚK HAVLÍČEK

VLNA OD JEJÍCH BOKŮ

(CD Zbyněk Havlíček a Mirek Kovářik)

Milostné básně famózního surrealisty, jehož tvorba dodnes není známa v úplnosti. Na zvukové nahrávce budou představeny nebyvalé cennosti: autorská recitace samotného Havlíčka a dvě dosud nepublikované skladby. Váz., 136 s., 8,5x14,5; 239 Kč

MIROSLAV HOLUB

LEPŠÍ ROLE UŽ NEDOSTANEME

(CD Vladimír Merta, Mirek Kovářik, Radek Bláha, Jana Štvrtecká a divadlo poezie Regina)

Výbor z poezie, jehož rovnocennou součástí je CD s nahrávkou poetické koláže světově známého básníka. Holubova poezie je tu představena v různých formách – ve formě tištěné, mluvené i zpívané, v malé ukázce dokonce v angličtině. Interpretují ji ve více než hodinové nahrávce skvělí recitátoři, sedmi hudebními čísly ji obohacuje i výtečný Vladimír Merta. Výpravná knížečka potom obsahuje vedle poezie řadu unikátních informací a fotografií. Váz., cca 48 s., 12,5x14; 319 Kč

JOSEF TOMÁŠ

NÁVRAT ANEŽKY PŘEMYSLOVNY

(CD Gabriela Vránová)

Skvostně zkomponovaná skladba Čechoaustralana, v české poezii zatím téměř neznámého. O mimořádnosti textu svědčí jak interpretace přední českou herečkou, členkou Divadla na Vinohradech Gabrielou Vránovou, tak i to, že básnická skladba o slavné světici se překládá do francouzštiny a angličtiny. Váz., 56 s., 12,5x14 cm; 319 Kč

JIŘÍ VESELSKÝ

VŠECHNY TVÉ DÍVČÍ NANICOVATOSTI

(CD Jiří Veselský, Petra Cvanová)

První milostný výbor básníka přirovnávaného k Seifertovi, Skácelovi a Mikuláškovvi, obsahující i několik básní dosud knižně nepublikovaných. Básně doplňují umělecké fotografie Davida Kočího, Pavla Němečka a Pavla Suchánka. Výjimečným artiklem je CD s autorským přednesem básní Jak sto let..., Byla jsi neposedná třeštilka, Nástroje, Bál jsem se..., Horoucnost, Pálení, A rychlý..., Záznamy tvých slov, Je děvče urostlé..., Řekla v tmě..., Co je to? Píseň Milovány zpívá Petra Cvanová. Váz., 136 s., 8,5x14,5; 239 Kč

OLDŘICH WENZL

VEŠKERÁ POEZIE

(CD Oldřich Wenzl)

Unikátní soubor, který vyšel v roce 1982, avšak tehdy zcela neúplně. Dnes ho doplňují dosud nevydané básně z nově objevené pozůstalosti, jakož i raritní nahrávky z roku 1943, na kterých básník sám recituje, hraje na piano a zpívá! Teprve teď bude mít čtenář před sebou kompletní básníkové dílo. Váz., cca 314 s., 11,5x19,5 cm; 299 Kč

JIŘÍ WOLKER

A NOC JE DNES NAHÁ...

(CD Jana Paulová)

K 100. výročí narození básníka a prozaika vychází výbor téměř neznámých citací, dopisů, úryvků básní, v nichž je bývalým režimem notně zkrleslený a ukořisťený autor představen herečkou a zpěvačkou Janou Paulovou jako člověk hluboce věřící. Knihu doprovází na CD záznam pořadu, který byl s úspěchem uváděn už v roce 1980 ve Viole a v Redutě. Hudbu napsal a na piano doprovází Milan Svoboda. Váz., 56 s., 12,5x14 cm; 319 Kč

JIŘÍ WOLKER

V NEDĚLI SE HOLKY BUDOU DIVIT

Nejkrásnější milostné básně autora, který zemřel v pouhých 24 letech. Básně doplňují umělecké fotografie Davida Kočího. Váz., cca 100 s., 8,5x14,5; 180 Kč

Objednávky, dotazy, případné další informace:

CARPE DIEM,

691 11 Brumovice 175

tel.: 0626/423 378

e-mail: mhuvar@iol.cz

http://www.bv.anet.cz/carpe

Mohelnický dostavník

Už počtvrté se Radio Proglas představí na Mohelnickém dostavníku, jednom z našich nejvýznamnějších folkových festivalů.

Nebudu vám líčit, jaká je to pohoda sedět v trávě, dívat se na stromy a poslouchat celý den příjemnou muziku. To si musíte vyzkoušet na vlastní oči a uši. Pokud tedy patříte mezi romantiky (i když ani to není nutný předpoklad), neváhejte vyrazit o prvním zářijovém víkendů do Mohelnice (okres Šumperk). Cestou to můžete vzít přes hrad Bouzov, kde Mohelnický dostavník tradičně začíná. Ve čtvrtek 31. srpna tam zahrají a zazpívají *Natalika, K+K Band a Bokomara*.

Hlavní program 26. *Mohelnického dostavníku* začne v pátek 1. září v *Městských sadech* v Mohelnici a potrvá až do neděle 3. září, kdy přesně v poledne skončí. Součástí programu bude soutěž mladých kapel, ohňostroje, soutěž amatérských filmů, táborový oheň, volba Miss, ale především koncerty. Vidět a slyšet můžete: *Poutníky* (dokonce v legendární sestavě z roku 1990), *Žalmana, Mošny, Kvakál, Wabiho Daňka, Weekend, Ivo Cicvářka, Nataliku, Cymbelín* a spoustu dalších kapel a písničkářů.

Součástí nedělního programu bude samozřejmě i „polní“ mše svatá, po níž už počtvrté v historii festivalu začne Koncert Radia Proglas. Tentokrát jsme si na něj pozvali *Slávka Klecandra* (kapelník *Oborohu* se svým sólovým programem), *Nataliku, Cymbelín a Black Uganda Choir*.

Na Dostavník vás zvu nejen já, ale samozřejmě především „otec“ tohoto festivalu *Pavel Aligátor Nenkovský*, který celých dvacet šest let Dostavník organizuje.

Milan Tesář

Kalendáře na rok 2001

Nakladatelství *Cesta* vydalo ve spolupráci s Radiem Proglas kalendáře na rok 2001. Pokud o ně máte zájem, poohlédněte se u vašich knihkupců nebo si napište do Nakladatelství křesťanské literatury *Cesta, Náměstí republiky 5, 614 00 Brno*. Radio Proglas nebude letos kalendáře rozepisovat.

Stanislav Aji Beránek

Spolupráce

aneb Jak je dobré být sportovním zpravodajem. V minulém čísle tohoto časopisu jste se mohli dočíst, co všechno s sebou přináší práce lidí v jednotlivých profesích Radia Proglas. Patřím mezi ty, kdo zde nejsou zaměstnaní, ale spolupracují.

Je to zajímavá práce, která mě baví, a při které poznám zblízka mnoho pozoruhodných osobností, se kterými bych se jinak těžko osobně setkával. Dělal jsem už rozhovory s mnoha reprezentanty i trenéry, olympijskými vítězi, mistry světa i Evropy. Ale také s lidmi na první pohled obyčejnými, kteří dovedli velmi zajímavě povídat. Navíc se tak člověk dostane do zákulisí a útrob jednotlivých stadionů, na tiskovky po zápasech, kam má přístup jen několikero vyvolených smrtelníků. Chce to jen trochu odvahy a nebát se přihlásit ke spolupráci s naším Radiem Proglas.

Co takový sportovní spolupracovník dělá? Dle vlastního výběru nebo podle pokynů redaktora navštěvuje jednotlivé, především fotbalové (I. liga až divize) a hokejové (Extraliga až II. liga) zápasy, dělá si poznámky o jejich průběhu a po návratu domů zpracuje asi dvouminutový komentář. Poté zavolá do Proglasu a domluví se s příslušnou, aby komentář nahrála.

Pokud se spolupráce daří a trvá déle, může i spolupracovník obdržet „presskartu“, umožňující po domluvě s pořadatelem volný přístup na všechna sportovní klání, tiskovky, apod. Kdo má navíc k dispozici diktafon, může i nahrávat krátké rozhovory, které oživi *Sport echo*.

Proto vyzývám všechny sportovní fanoušky, kteří poslouchají Proglas a chtěli by třeba splnit svůj dávný sen o sportovním reportérovi, aby dlouho neváhali a ozvali se Milanu Šobovi a rozšířili tak naše řady. Týká se to zejména posluchačů z okruhu nových vysílačů z Příbrami a Ještědu. Vždyť právě na severu Čech je mnoho – a to nejen fotbalových a hokejových prvoligových oddílů!

Hubert Wezerek, Kravaře

Úsilí o Proglas v Praze

*Kronika podzimu, zimy a jara
1999-2000*

V srpnu 1999 začal Proglas vysílat výkonným vysílačem z Ještědu: severní Čechy byly pokryty, ale bylo nám jasné, že Praha zůstane velkým oříškem; mohou-li sice vysoko položená sídliště, zvláště na severní straně, zachytit ještědský signál, pražské kotlině bude třeba pomoci jinak.

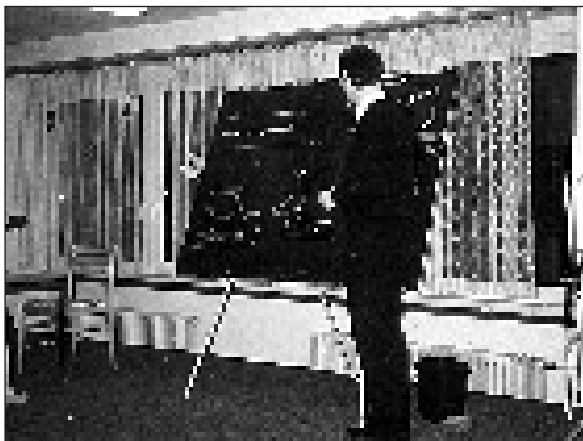
Začátkem podzimu se konala ve studiu Kristián schůzka technicky zdatných mužů – „*sumců*“ (pánové Brož, Čermák, Chrástecský) – o poradenském systému pro příz-
nivce Proglasu, kteří nemohou signál ještědského vysílače naladit. (Praha měla totiž už před zahájením vysílání z Ještědu asi 100 členů Klubu přátel Radia Proglas.) Organizačně nám pomáhal schůzku zajistit zkušený „*kapr*“ Bohdan Vašíček.

Rozhodli jsme se zavést službu individuálních poradců, kteří zasvěceně poradí telefonem, případně jsou ochotni – na žádost posluchače – přijít i do bytu. Návštěva obnáší změření signálu, navržení vhodné antény a jejího umístění a příslušného radiopřijímače. Porada totiž ujasnila, že na řadě míst v Praze není poslech možný a potenciální posluchač se neobejde bez kabelového přívodu, což zájemce sám nemůže bezpečně zjistit.

Na konci ledna jsme pak uspořádali přednášku pro zájemce o příjem Proglasu. Přednášku jsme nahráli a obětavý manžel vedoucí studia (Václav Frei) ji zpracoval do článku. Text jsme poslali nejen do *Zpravodaje pražského arcibiskupství*, ale i do všech farních zpravodajů, kolik jich v Praze je. Informaci otisklo i *Světlo*. Věci se začaly hýbat.

V poradenské službě pokračujeme a v zásadě lze říci, že kdo má v Praze o poslech Proglasu zájem, může si ho s trochou úsilí zařídit (v některých případech je to ovšem i otázka peněz). Naše posluchačské společenství se rozrůstá a těšíme se, že po prázdninách seznáme na schůzku teď už ne potenciální, ale skutečné posluchače Radia Proglas. Chvála Bohu!

Michaela Freiová

Strážnice 2000

Svátkem hudby, tance a zpěvu je jistě pro mnoho milovníků lidové hudby tradiční *Mezinárodní folklorní festival* ve

Strážnici. Radio Proglas se letošního ročníku účastnilo nejen jako mediální partner, ale také jako zprostředkovatel mnoha libých zvuků příznivcům lidovek. Přímým přenosem jsme nabídli posluchačům v sobotu 24. června *Písničky v trávě* – pořad malých hudeckých seskupení z celé Moravy. Posluchači se tak mohli zaposlouchat do živého hraní a zpívání Malé muziky Soláň, Hudecké skupiny Světlovan z Bojkovic, Kůřečkovy rodinné muziky z Opavy, Bukovského hudecké muziky a části HC kapely z Brna; zpívaly nám také Tetky z Uherského Ostrohu. Veselo bylo, i když se na obloze honily mraky. Jestli se vám přenos líbil, napište nám o tom, abychom věděli, jestli o další pořady tohoto typu máte zájem.

Ze Strážnice jsme vám nabídli v přímém přenosu i mši svatou, na které se pravidelně svým zpěvem a hudbou podílejí zahraniční soubory. Příští ročník *Mezinárodního folklorního festivalu* se koná ve dnech 22.–24. června 2001 a my

doufáme, že i na něm nebudeme chybět, abychom vám zprostředkovali krásné chvíle při lidové písničce.

Helena Bízová

Z deníčku Radka Habáně

8. března 1998

Můj milý deníčku. Mám novou kamarádku.

Byl to úlet, ale popořádku:

Když jsem byl malý, věřil jsem na ledacos: čerty, upíry, vodníky... Následkem toho jsem si dával pozor na myslivce, řezníky, rybáře... co kdyby to náhodou byla maskovaná strašidla? Nikdy nevíš! Tak se stalo, že i zjevně neškodné uklízečky byly v mých očích spojovány s oněmi rozrucnými, dlouhověkými, plnoštíhlými, kočku na hřbetě majícími ježibabami vlastními koště, se kterým parkují přinejmenším v letadlovém hangáru. S přibývajícím věkem a s rostoucí oblibou masných výrobků jsem začal sympatizovat nejprve s řezníky a myslivci. Poté, co mě tělo i mozek byly vystaveny školnímu působení, pochopil jsem i rybáře. A o tom, že každá uklízečka nevláští kočku ani létací koště, ale že s klidem používá naprosto reálné a nema-gické výdobytky civilizace, se každý z nás může přesvědčit dnes a denně.

Teď, když jsem velký, zajímám se o ledacos, má pozornost se ovšem soustředila typickým směrem, a proto mě před nedávnem zaujala informace o přijetí mladé a prý velmi půvabné dívenky, která má u nás v rádiu uklízet. Můj deníčku!!!

Onoho osudného rána jsem si mimořádně přivstal. Už bylo kolem poledne, když jsem opustil útulné lože v pokojíčku modérátorů a ospalými kroky se šoural do kuchyňky, kde trávím taktéž rád svůj volný čas. Najednou můj pohled, po ránu ještě zam-
žený, upoutal zajímavý zrakový vjem, který mě donutil pohlédnout zpět k nástěnce. Před ní totiž v předklonu zády ke mně četla nějakou zprávu jakási mladá a pohledná osoba. Rázem jsem zapojil svůj mozkový operační systém na plné obrátky, zapomněl jsem na zcela nízký pud, který mě ještě před chvílí nutil myslet na něco tak přizemního jako je jídlo. Mou mysl teď zaměstnával daleko vyšší cíl: vhodně se seznámit s onou neznámou bytostí.

Způsob, kterým jsem tak chtěl učinit, byl sice drsný, ale zase na druhou stranu originální. Dodneška

nevím, co mě to napadlo, můj milý deníčku, ale rozhodl jsem se ji plácnout na tu část těla, která ke mně byla nejbližší. Víš přece, že jsem něco podobného jaktěživ neudělal, jsem povahy mírné až klidné, nikoli plácací... Takže jsem se sice napřáhl, to ano, jenže pozorovaný objekt se nečekaně naroval! Napřaženou ruku jsem zabrzdil necelých deset centimetrů od místa, na kterém mělo dojít ke kontaktu. Objekt zájmu jakoby tušil, že nebezpečí minulo, opět se bezelstně sehnul a pokračoval ve čtení.

I přemýšlel jsem dále a přišel na to, že k originálnímu seznámení přece stačí méně brutální prostředek. Tak jsem sympatickou osobu rafl za ramena a řádně na ni zblízka bafl. Vzápětí by se ve mně krve nadořezal. A v ní taky. Nejdřív zařvala ona. (Kdo by neječel tvář v tvář šilenci, že?) Zařval jsem já. (Kdo by nezařval tvář v tvář dámě o dvacet let starší, kterou vůbec neznáte, a která si jistě zaslouží úplně jiný druh zacházení než napřaženou ruku či bařání zblízka, že?) Vyjeveně jsme na sebe minimálně sto let (asi deset vteřin) zůstali civět. Překotně jsem začal drmolit něco o omylu, smyslu pro humor a letadlovém hangáru. Korunu jsem celé trapné události nasadil tím, že jsem oné dámě okamžitě jako mírné odškodné nabídl tykání (autor příručky o zdvořilém chování by si rval vlasy). Byla zřejmě ještě v šoku, takže mou nabídku s udiveným a vystrašeným výrazem bez odmlouvání přijala.

Deníčku můj milý. Tak takhle jsem se seznámil s fajn uklízečkou a ona si zase tyká s divočkem.

Ale fcknu ti, že to asi není ten nejzdravější způsob seznámení.

tvůj Habža

PS: Ale musím říct deníčku, že zase všechno dobře dopadlo, vřdyť jsem taky mohl omylem plácnout pana ředitele!

Vlnění

Zároveň s tímto číslem Zpravodaje se k vám mělo dostat i nové Vlnění. Zvážili jsme možnosti Radia Proglas a vydání našeho barevného propagačního časopisu odsouváme na pozdější dobu. Vám, kteří jste se na něj těšili, se omlouváme.

Stanislav Agi Beránek

Včera jsem poslouchal rozhlasovou stanici:

- Frekvence 1
- Impuls
- Praha
- Radio Proglas
- Radiožurnál
- Svobodná Evropa
- Vltava
- jiné

.....
.....

V posledním týdnu jsem poslouchal tyto rozhlasové stanice:

- Frekvence 1
- Impuls
- Praha
- Radio Proglas
- Radiožurnál
- Svobodná Evropa
- Vltava
- jiné

.....
.....

Radio Proglas poslouchám:

- neposlouchám
- velmi zřídka
- jednou za 14 dní
- jednou týdně
- vícekrát týdně
- každý den

Kolik lidí se u vás zpravidla modlí s Radiem Proglas:

Které přívlaskty byste pro označení vysílání Radia Proglas zvolili:

- mladé
- staré
- amatérské
- profesionální
- klidné
- nervózní
- vyrovnané
- zajímavé
- únavné
- jiné.....

Komu je vysílání Radia Proglas určeno:

- školákům do 15 let
- mladým 15–25 let
- lidem 25–35 let
- lidem 35–50 roků
- lidem 50–65 roků
- lidem nad 65 let

Ve vysílání Proglasu bych uvítal více:

- zpravodajství
- publicistiky
- komentářů
- soutěží
- pořadů pro děti
- pořadů pro seniory
- bohoslužeb
- modliteb
- vážné hudby
- populární hudby
- folklorní hudby
- jiné

.....

Radio Proglas by mělo být financováno:

- z darů posluchačů
- z reklamy
- z darů i reklamy

Výstavba dokrývacího vysílače stojí asi 350-500 tisíc korun, jakou částkou jste ochotni na něj přispět:

- bohužel žádnou
- do 200 Kč
- 200–500 Kč
- 500–1000 Kč
- 1000–2000 Kč
- více jak 2000 Kč

Přál byste si více pořadů určených pro nevěřící posluchače:

- ano
- ne

Ve vysílání Proglasu bych uvítal méně:

- zpravodajství
- publicistiky
- komentářů
- soutěží
- pořadů pro děti
- pořadů pro seniory
- bohoslužeb
- modliteb
- vážné hudby
- populární hudby
- folklorní hudby
- jiné

.....

Mým mladým kapelám!

Ano, muzikanti, písničkáři, kapely, tato výzva patří vám. Zatímco většina ostatních soukromých rozhlasových stanic sází jen na osvědčená jména, snaží se naše rádio *oslovovat* a především představit *vás*, kteří si nemůžete dovolit vydat céděčko u obrovské firmy.

Pokud budete naše vysílání sledovat pozorně, zjistíte, že o tom, kterou písničku jak často hrajeme, nerozhoduje značka vydavatele. Použijeme písničky i z demonahrávek a z alb, která si kapely vydaly vlastním nákladem. Je nutné pouze splnit jednu základní podmínku: musíte mít vlastní nahrávku na *digitálním médiu* (nejlepší je CD nebo CD-R, případně též MD), kterou jste ochotni Radiu Proglas poskytnout. O tom, jestli se písničky dostanou do vysílání a jak často budou znít, rozhoduje samozřejmě kvalita nahrávky i samotných skladeb. Minimálně jako dokument do určitého typu pořadů má však cenu téměř vše (nepočítám-li extrémní případy, kdy kapela zpívá jen převzaté hity Spirituál kvintetu, a to falešně).

Co vám, mladým muzikantům, můžeme nabídnout? Kromě toho, že vaše písničky sem tam zazní z éteru „*jen tak*“ či i v proudu písni vedle hitů Druhé trávy, Javorů nebo skupiny Buty, mám pro vás několik určitě zajímavých nabídek.

Především je to pořad *Jak se vám líbí*, který vysíláme ve všední dny od 20:00 h. Často jej věnujeme rozhovorům s kapelami. Zvu samozřejmě (a velmi rád) i profesionály. Naše pozvání v minulosti přijali například Jan Nedvěd, Roman Horký z Kamelotu, Marek Eben, Nezmaři, Vlasta Redl nebo Robert Křesťan. A právě do této elity můžete patřit i vy. Pořad se totiž nevyhýbá mladým amatérským kapelám. *Jedinou podmínkou* je opět *digitální nahrávka (alespoň sedm písni)*. Pokud ji máte, stačí napsat, zatelefonovat, zafaxovat, poslat e-mail (tesar@proglas.cz). Musíte jen počítat s tím, že termíny mám někdy obsazené na dva měsíce dopředu. Ale těším se na vás!

Milan Tesař

Otevřené dveře

(výstižný, i když zkrácený popis od naší posluchačky)

Přicházíme do Rádia podívat se na studia, velice se divíme, co všechno zde vidíme. Hodní lidé se zde hemží, mezi nimi někteří, co zde ještě nebyli.

Dívají se, rozhlížejí, na moderátory se smějí, ti se baví velice, s posluchači chodíce a vše vysvětlujíce.

Děti křičí „Jé, jé, jé“, slon Mít'a tu také je.

Tu přichází Lucie, že tam Dušan čaruje. Iva dělá „Pozvánky“, natahujíc moldánky. A tu běží z Gabriely Habža, že se nevysílá.

Holubice diví se, že v pořadu slyší se. Rychle běží do studia, kde písničku Eman zpívá. Šoba volá na Domečka, že „Sport echo“ už má dneska.

Jiří volá na Káči, že už „Zprávy“ natáčí.

Tu přichází František s „Komentářem“ pro dnešek.

V rohu stojí Kintráci, dnes už mají po práci.

Magda se jen usmívá, že „Magdazín“ zaznívá.

Adrianka chystá se recitovat v Proglase.

Renata teď honem spěchá, „Do života“ na ni čeká.

Dušan volá na Igora, ať vysílá zítra znova, Igor na něj, že to ví a vůbec se nedívá.

Polášek má představení, Kuchař zase moc učení. Blažke dělá „Knihovničku“, recenzi na nějakou knížku.

Mabla volá na Martina, že „Listárna“ bude jiná. Gándí proto zeptá se, co v „Listárně“ chystá se? Agi čeká na Kláru a jdou dělat „Oktávu“.

Helenka se usmívá a „Okénko“ otvírá.

Tesař zase děsí se, „Hitparáda“ mění se! Mezuláník rychle spěchá, „Křesťan a svět“ na něj čeká.

Technici zas letují, všechny chyby spravují, příslužbáci lítají, mobily jim blikají.

V akváriu sekretářky uklidňují všechny nářky.

A dnes tady v Rádiu otvírají každému: nebojte se lidičky, ve znaku jsou Rybičky.

Chybí tu jen feditel, do Afriky odejel.

posluchačka Ludmila Mečířová

Vítejte, senioři!

Vítejte, dámy a pánové! Zdraví vás, dnes nikoli od mikrofonu, ale od psacího stolu, Magda Hauserová. Podobným způsobem zdravím všechny dříve narozené každý čtvrtek dopoledne, abychom spolu strávili příjemných a zajímavých čtyřicet minut.

Snažím se, aby témata zaujala co nejširší okruh posluchačů, aby povídání nebylo příliš dlouhé, příliš odborné nebo nesrozumitelné. Ráda zařazuji i příspěvky vás – posluchačů. Velký podíl na konečném vyznění pořadu má hudební redaktor Milan Tesař a v poslední době i Helenka Bízová, kteří se – přes své mládí – ochotně zhostili úkolu připravit vám starším příjemný hudební zážitek.

Dobrá vůle by tedy byla... ale (všechno má své ale). Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. A tak se často stává, že za co jeden chválí, druhý zase haní. Bohu díky, že těch povzbuzujících reakcí je mnohem víc. To mi dodává elán do další práce.

Proč jsem se rozhodla věnovat zrovna seniorům? Sama se ještě jako seniorka necítím. Je mi teprve (nebo už?) šestačtyřicet, ale mám staré lidi velmi ráda. Snad je to i tím, že jsem rané dětství prožila u babičky a i moje druhá babička – stařenka – zůstala v mých vzpomínkách jako laskavá, vzácná a moudrá žena. Mladí málokdy myslí na stáří, ale jak léta plynou, začíná člověku ledacos docházet. A kdyby ani sám nechtěl, tělo mu připomene (tu ho někde píchne, tam nedoběhne tramvaj, častěji zapomíná), že nic netrvá věčně. A je to dobře! Každý věk má své kouzlo i trápení a pevně věřím, že každý věk je krásný. I stáří může být krásné, ale dá to práci! Už v mládí člověk pracuje na svém stáří, aniž by si to uvědomoval. Mladý mrzout bude ve stáří ještě mrzutější, hamoun hamižnější a naopak laskavý člověk bude laskavější a moudřejší.

Mým velkým životním vzorem je můj tatínek. Ve svých pětasedmdesáti letech je plný elánu a optimismu. Jezdí na kole, běhá, hraje tenis, plave a mé o osm let mladší mamince nedopřeje klidu. Stále plánuje nějaké výlety, dovolené a různé akce.

Často přemýšlím, kde bere tu energii, když já, o tolik mladší, se často sotva vleču a cítím se jak „vyždímaný hadr“. Nikdy se nezajímá o zásady zdravé výživy, nemíchal si vitamínové koktejly a přesto je fit! Bude to asi v něčem jiném: nikdy nikomu nezavídal, nikdy neskuhral na nespravedlnost osudu, nenechal se zavalit prací, vždycky si našel čas na zábavu a hlavně měl a má rád legraci, často se smál a směje se pořád. To bude asi ono!

Abyste vždycky našli důvod k smíchu, abyste se dokázali od srdce zasmát a srdcem zůstali mladí

vám přeje Magda Hauserová

PS: Pokud vám nepřipadá nic k smíchu, zkuste se zasmát sami sobě! I to pomáhá!

*Loni jsme o prázdninách vyhlásili akci **SOUČASNÍ POSLUCHAČI BUDOUCÍM POSLUCHAČŮM**. Tato výzva měla výjimečný ohlas. S hrdostí jsme o této solidaritě vás posluchačů svědčili loni v září ve Vídni na Konferenci evropských křesťanských rádií.*

Dnešní situace je taková, že Ještěd stále není soběstačný. Doufáme, že se to do konce roku změní. Zatím nám odčerpává finanční prostředky. Navíc jsme museli obnovit brněnský vysílač (starý po rekonstrukci umístíme v Uherském Brodě). Výsledkem těchto dvou investic je náš současný dluh 700.000 Kč.

*Vyhlašujeme tedy akci: **POSLUCHAČI, KTERÍ JSTE LETOS JEŠTĚ NEPŘISPĚLI, PROSÍM PŘISPĚJTE!** Budeme vděční i vám, kteří přispíváte pravidelně.*

váš otec Martin Holík

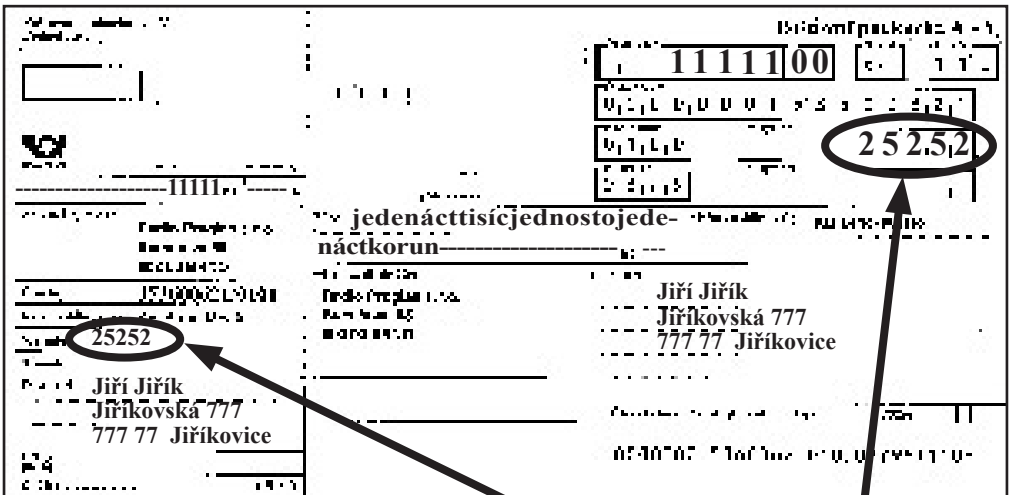
P.S.: Nejlepší a nejsnadnější je dnes trvalý příkaz k úhradě například 50, 80, 100 Kč měsíčně z bankovního účtu. Vy, kteří přispíváte složenkami, nebojte se nových bíločervených A-V (viz strana 15). Děkujeme!

číslo účtu 153600621/0100, KB Brno-město; nebo účet Nadačního fondu viz „příkaz“ níže, variabilní symbol členské nebo rodné číslo, konstantní symbol pro platbu složenkou 0379

zde odstříhnete

Příkaz pro mzdovou účtárnu

Poukazujte prosím ode dne měsíčně z mé mzdy částku: Kč jako dar Nadačnímu fondu Radia Proglas č. ú. 85038621/0100 Komerční banka, a.s., Brno město. Jako variabilní symbol uvádějte mé členské číslo (rodné číslo):.....
Jméno a příjmení: rodné číslo:.....
Dne:..... Podpis:

Milostivé léto začalo rokem 1999

Každým rokem vás, jako spolutvůrce rádia, zvuk ke krátké finanční bilanci.

Na levém grafu vidíte, jak se na straně příjmů potěšitelně projevuje trvalý růst přispívajících posluchačů. Oproti tomu byl loňský rok chudý na další příjmy, kromě grantu EU na pořady o Romech (300 tisíc), se nám další prostředky získat nepodařilo, ačkoliv jsme měli slíbený příspěvek na obnovu technických prostředků.

Úměrně příjmům vzrostly také výdaje. Mohli jsme si dovolit dále zkvalitnit vysílání: posílili zpravodajství zakoupením servisu ČTK (250 tisíc) a zvýšit počet úvazků. Zřídili jsme také nové mikrostudio v Hradci Králové Vojtěch.

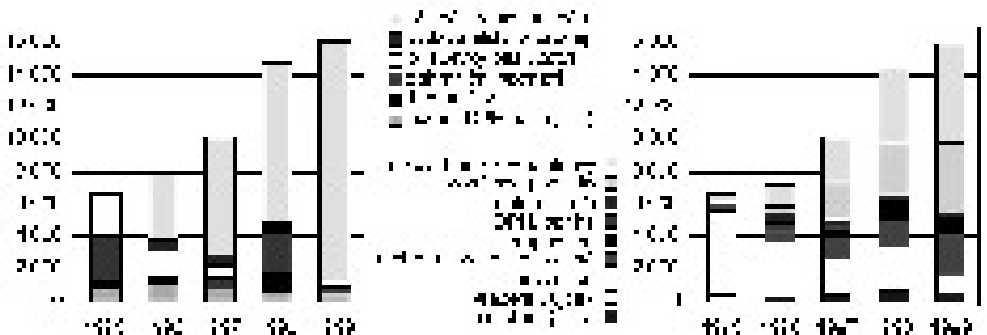
Finančně náročná byla podpora loňského setkání mládeže v Příbrami zřízením „polního“

studia a vysílače na Svaté Hoře (600 tisíc), který od prosince slouží jako vykrývací.

Samostatnou kapitolou bylo zahájení vysílání z Ještědu. Pronájem vysílače stojí ročně 1,6 miliónu korun – bez loňské sbírky mezi stávajícími posluchači by to byla akce nad naše síly.

A proč ještě mluvím o milostivém létě? Protože nám Olomoucké arcibiskupství odpustilo třímiliónový dluh z doby výstavby rádia a Biskupská konference dluh 250 tisíc. A odpouštění dluhů je jedno z důležitých znamení milostivého roku. Kéž je nám to dobrým příkladem.

Martin Šmídek

Diskotéka Radia Proglas

Bude 4. listopadu 2000 ve *Valašském Meziříčí*. Vstupenky za 50 Kč si můžete objednat v Radiu Proglas. Stačí psát nebo mailovat na adresu: beranek@proglas.cz. Zbývající listky zakoupíte na místě.

Festival v České Lípě

Od září do prosince tohoto roku probíhá v České Lípě festival duchovní hudby. Záštitu nad festivalem převzal litoměřický biskup Mons. Josef Koukl a P. Angeluse hrabě z Waldsteina (OSB).

V den svátku *Povyšení svatého kříže* 14. září 2000 uskuteční Radio Proglas přímý přenos z České Lípy, kde od 19:30 vystoupí soubory *Schola Gregoriana Pragensis* a *Boni Pueri* s koncertním programem *Adoratio crucis*.

Poutníkům na Svatém Hostýně

Možná že i vy jste patřili mezi skupinu lidí, která na pouti Radia Proglas dlouho čekala na autobus do Bystřice pod Hostýnem. Jak nám písemně sdělil vedoucí provozny ČSAD v Bystřici pan Karel Kolář, situaci zavinila porucha na jednom z vozidel a dále napsal: „*Jménem dopravce ČSAD Kroměříž a. s. se cestujícím omlouvám, že museli čekat na pozdější odjezd z Hostýna. Věřím, že příště se tato situace nebude opakovat a přepravu na lince 770570 Bystřice pod Hostýnem – Hostýn a zpět zvládneme stejně dobře jako předešlé vaše poutě na Svatém Hostýně.*“

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p. OZJM, Ředitelství v Brně, č.j. P/2 – 1742/97 ze dne 16. 4. 1997

Radio Proglas sídlí:

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel: 05-4321 7241; fax: 05-4321 7245

GSM brána: 0603-170 692

e-mail: radio@proglas.cz; www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké Náměstí 32, 502 00 Hradec Králové

tel, fax: 049-5063 423

e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Náměstí Republiky 3, 772 00 Olomouc

tel, fax, záznamník: 068-522 0668

e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní Náměstí 2, 702 00 Ostrava

tel, fax, záznamník: 069-611 5047

e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha

tel, fax: 02-20181 319, 243 243 10

e-mail: kristian@proglas.cz

15000 členka klubu

Letos na jaře se jí stala paní *Lidmila Otavová* z Brna. Jménem Radia Proglas jí Slávka a Agi předali věčný dar a popřáli hodně zdraví, aby ještě dlouho mohla poslouchat rybičkové rádio.

Zpravodaj Radia Proglas vydává Proglas, s.r.o. jako bezplatný informační zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto číslo vyšlo 1. srpna 2000. Redakční rada: Renata Bělunková, Stanislav Agi Beránek, Lucie Endlicherová, Jiří Klement, Irena Kintrová, Martin Šmídek. Foto: Agi, Jana Šmídková, Michaela Freiová.